

POSTANOWIENIE
o umorzeniu dochodzenia

Magdalena Nowak – prokurator Prokuratury Rejonowej w Busku – Zdroju po zapoznaniu się z materiałami postępowania przygotowawczego w sprawie zaistniałego w dacie bliżej nieustalonej w roku 2014, w Chmielniku woj. świętokrzyskie, uśmiercania zwierząt w Zakładzie Rolnym i Przetwórstwa Mięsnego „Janpol” Jan i Grażyna Słomka, Sp. jw. z naruszeniem przepisów art. 34 ust. 1 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt, tj. o przestępstwo określone w art. 35 ust. 1 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt oraz w sprawie zaistniałego w tym samym miejscu i czasie podrabiania znaków identyfikacyjnych na towarach wyprodukowanych w przedmiotowym Zakładzie, tj. o przestępstwo określone w art. 306 k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :
umorzyć dochodzenie

- w sprawie zaistniałego w dacie bliżej nieustalonej w roku 2014, w Chmielniku woj. świętokrzyskie, uśmiercania zwierząt w Zakładzie Rolnym i Przetwórstwa Mięsnego „Janpol” Jan i Grażyna Słomka, Sp. jw. z naruszeniem przepisów art. 34 ust. 1 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt, tj. o przestępstwo określone w art. 35 ust. 1 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt - wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

- w sprawie zaistniałego w dacie bliżej nieustalonej w roku 2014, w Chmielniku woj. świętokrzyskie, podrabiania znaków identyfikacyjnych na towarach wyprodukowanych w Zakładzie Rolnym i Przetwórstwa Mięsnego „Janpol” Jan i Grażyna Słomka, Sp. jw., tj. o przestępstwo określone w art. 306 k.k. - wobec stwierdzenia, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Busku – Zdroju nadzorowała postępowanie przygotowawcze w sprawie zaistniałego w dacie bliżej nieustalonej w roku 2014, w Chmielniku woj. świętokrzyskie, uśmiercania zwierząt w Zakładzie Rolnym i Przetwórstwa Mięsnego „Janpol” Jan i Grażyna Słomka, Sp. jw. z naruszeniem przepisów art. 34 ust. 1 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt, tj. o przestępstwo określone w art. 35 ust. 1 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt oraz w sprawie zaistniałego w tym samym miejscu i czasie podrabiania znaków identyfikacyjnych na towarach wyprodukowanych w przedmiotowym Zakładzie, tj. o przestępstwo określone w art. 306 k.k.

Przedmiotowe postępowanie zostało zainicjowane pisemnym zawiadomieniem Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii w Kielcach. Jak wynika z pisemnego doniesienia, w dniu 20 sierpnia 2014 roku pracownicy Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii w Kielcach przeprowadzili kontrolę w Zakładzie „Janpol” Jan i Grażyna Słomka sp. z siedzibą w Chmielniku. Podczas kontroli, w pomieszczeniu mroźni zakładu stwierdzono nieustaloną ilość zamrożonego, zapakowanego drobnego mięsa wołowego, wyprodukowanego w ww. zakładzie. Na etykietach, którymi oznakowano powyższe mięso znajdował się napis „z uboju HALAL”, sugerujący pochodzenie mięsa od zwierząt poddanych ubojowi rytualnemu według muzułmańskiej procedury HALAL. W toku kontroli stwierdzono nadto dwa kontenery chłodnicze usytuowane za budynkami głównymi, w których znajdowały się hamburgery oznaczone etykietami zakładu „Janpol” z nazwą produktu „HALAL BEEF BURGER”. W czasie kontroli zażądano wyjaśnień od współwłaściciela zakładu – Jana Słomki, który oświadczył, iż w zakładzie „Janpol” nie dokonuje się uboju według muzułmańskiej procedury HALAL. Fakt ten został potwierdzony przez pełniących nadzór nad ubojem w niniejszym zakładzie lekarza weterynarii Dariusza Gajka oraz technika weterynarii Stanisława Rękasa, którzy byli obecni w trakcie kontroli. Poinformowano także kontrolerów, iż etykiety takie zostały umieszczone na produktach na życzenie ich odbiorcy. Do zawiadomienia dołączono protokół z kontroli oraz projekt wystąpienia pokontrolnego.

W toku prowadzonych czynności sprawdzających w przedmiotowej sprawie otrzymano za pośrednictwem Prokuratury Okręgowej w Kielcach, pismo Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, celem przeprowadzenia postępowania dotyczącego uśmiercania zwierząt w Zakładzie „Janpol” - wbrew przepisom Ustawy.

Jak wynika z przedmiotowego zawiadomienia, w dniu 26 sierpnia 2014 roku na pocztę elektroniczną Stowarzyszenia wpłynęło anonimowe doniesienie o dokonywaniu uboju zwierząt bez ogłuszania w zakładzie „Janpol”. Z anonimu wynikało, iż ubój zwierząt kręgowych ma być dokonywany bez wcześniejszego ogłuszania, zgodnie z obrządkiem religii judaistycznej i islamskiej, tzw. ubój rytualny. Jest to więc działanie sprzeczne z art. 34 Ustawy o ochronie zwierząt, który zezwala uśmiercać zwierzęta kręgowie w ubojni tylko po uprzednim pozbawieniu ich świadomości.

Wobec powyższego postępowaniem objęto oba czyny, wszczynając dochodzenie o czyn określony w art. 35 ust. 1 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt oraz w art. 306 k.k.

W toku dochodzenia dołączono do akt dokumentację dotyczącą obowiązującej w zakładzie „Janpol” technologii uboju bydła, przesłuchano w charakterze świadków współwłaściciela zakładu, Jana Słomkę, wszystkich masarzy zatrudnionych w ubojni, a to: Jacka Jastrzębowskiego, Ryszarda Banasia, Przemysława Maciejskiego, Andrzeja Moskwę, Ryszarda Blachę, Krzysztofa Pakę i Adama Gajka. Nadto przesłuchano pełniących nadzór nad ubojem lekarzy weterynarii, tj. Dariusza Gajka i Piotra Szweja.

Przesłuchany w charakterze świadka współwłaściciel zakładu, Jan Słomka zeznał, iż prowadzi firmę od 1990 roku. Zajmuje się ubojem i przetwórstwem mięsa wołowego i wieprzowego. Metoda prowadzenia uboju z zakładzie jest zgodna z procedurą HACCP zatwierdzoną przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Kielcach. Świadek zaprzeczył by w ubojni stosowano tzw. ubój rytualny. W toku przesłuchania wymieniony przyznał, iż niektóre produkty wytworzone w zakładzie posiadają etykiety z których wynika, że zwierzę zostało zabite metodą HALAL, jednakże ubój był dokonany na zasadach określonych w zakładowym systemie HACCP. Mięso i hamburgery oznakowane zapisem „HALAL” zostało rzeczywiście wyprodukowane w zakładzie „Janpol” z przeznaczeniem ich eksportu do Francji. Pośrednikiem w sprzedaży tych produktów był obywatel Turcji, Mement Siranozcan, zamieszkały w Jarocinie, który przywiózł te etykiety. **Jan Słomka oznakował w ten sposób swoje produkty, zgodnie z życzeniem klienta.**

Przesłuchani w charakterze świadków ww. masarze zatrudnieni w zakładzie „Janpol” potwierdzili, iż ubój bydła odbywa się zawsze z przyjętą procedurą HACCP. Zwierzę przed ubojem jest oszłamiane za pomocą pistoletu typu Radical. Po oszołomieniu pracownik podwiesza sztukę, zakładając pęto za lewą tylną nogę. Następnie przystępuje się do klucia i wykrwawiania bydła, po czym skórowania i porcjowania. Świadców zgodnie zeznali, iż ubój bydła odbywa się zawsze z obowiązującą procedurą, nigdy nie miał miejsca

w zakładzie tzw. ubój rytualny, zaś wykorzystywany do ogłuszania zwierzęcia pistolet nie penetruje mózgu. Nadto zeznano, iż podczas uboju bydła zawsze jest obecny lekarz weterynarii. Jednocześnie należy nadmienić, iż przesłuchani masarze nie mieli wiedzy na temat oznakowania wyrobów zakładu etykietami z napisem HALAL.

Okoliczności te zostały potwierdzone przez ww. lekarzy weterynarii, którzy dokonują nadzoru nad ubojem w zakładzie „Janpol”. Jak wynika z ich zeznań, zawsze są obecni podczas planowanego uboju bydła. Najpierw lekarze dokonują sprawdzenia stanu klinicznego zwierzęcia, badają dokumentację tj. zgodność numeru kolczyka z numerem paszportu, łańcuch pokarmowy zwierzęcia a następnie podejmują decyzję o dopuszczeniu konkretnej sztuki do uboju. Zwierzę jest wprowadzane do klatki ubojowej, ogłuszane pistoletem nie powodującym penetracji mózgu, po czym jest podwieszane za tylną lewą nogę do góry i podcina się obie tętnice ostrym nożem. Zwierzę wówczas zostaje wykrwawione. Po zakończeniu uboju lekarz weterynarii zajmuje się sporządzaniem stosownej dokumentacji.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, iż ubój w zakładzie „Janpol” Jan i Grażyna Słomka sj. z siedzibą w Chmielniku odbywa się zgodnie z wdrożonymi przez Unię Europejską procedurami. Żadna z osób nie potwierdziła informacji zawartych w anonimowym doniesieniu. Zapoznano się z procedurą uboju która obowiązuje w zakładzie. Przesłuchanych w toku dochodzenia pracowników firmy „Janpol” zobowiązano do opisania następujących po sobie etapów uboju bydła i stwierdzić należy, iż podejmowane działania są zgodne z procedurą HACCP. Zeznania wskazanych świadków są spójne, zbieżne, korespondują ze sobą, brak jest jakichkolwiek podstaw do odmówienia przyznania im walorów wiarygodności. Wobec powyższego należało umorzyć postępowanie w tej części – na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., tj. wobec uznania, iż czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

W toku dochodzenia niewątpliwie ustalono, iż produkty wytworzone w zakładzie „Janpol” bezzasadnie oznakowano w etykiety mające świadczyć o tym, iż mięso pochodzi z tzw. uboju rytualnego. Przepis określony w art. 306 k.k. penalizuje takie zachowania sprawcy które polegają na usuwaniu, podrabianiu lub przerabianiu znaków identyfikacyjnych, datę produkcji lub datę przydatności towaru. Ustawodawca definicji legalnej zwrotu „ znaki identyfikacyjne” nie zawarł ani w Kodeksie karnym, ani w innej ustawie. Komentatorzy tego przepisu znaki te definiowali jako „ każde oryginalne oznaczenie towaru lub urządzenia pozwalające na ich rozpoznanie (ustalenie tożsamości); chodzi zatem tutaj o różnego rodzaju oznaczenia, określające np. charakter, właściwości, pochodzenie lub funkcje produktu”. Są to więc wszelkiego rodzaju znaki identyfikacyjne zastrzeżone dla konkretnego produktu

lub przez konkretnego producenta. Istotą karalnego zachowania się sprawcy nie jest zatem stworzenie nowego produktu, lecz usunięcie lub zmiana produktu oryginalnego. Nie stanowi realizacji znamion czynu zabronionego określonego w art. 306 k.k. umieszczenie na towarze lub urządzeniu fałszywych oznaczeń identyfikacyjnych, o ile nie sugerują one pochodzenia od innego wystawcy. Zachowanie takie nie stanowi bowiem ani podrobienia, ani przerobienia oznaczeń. Niezgodne z prawdą oznaczenie towaru lub urządzenia przez jego producenta lub sprzedawcę może prowadzić ewentualnie do odpowiedzialności na podstawie innych przepisów karnych.

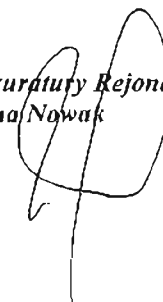
Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy, uznać należy, iż producent „Janpol” nie dokonał fałszerstwa - w rozumieniu podrobienia już istniejących, zastrzeżonych dla innych producentów znaków identyfikacyjnych. Dla wprowadzonych do obrotu produktów wytworzono nowe etykiety, potwierdzające pochodzenie mięsa z firmy „Janpol”. Wobec powyższego postępowanie umorzono w tym zakresie wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Niewątpliwie na etykietach zawarto informacje wprowadzające nabywców w błąd co do procedury uboju żywca. Znakowanie produktów etykietami mającymi świadczyć o wyprodukowaniu ich w procedurze HALAL zdecydowanie podnosi ich cenę. Takie zachowanie producenta jest niezgodne z regułami uczciwej konkurencji. Czynem nieuczciwej konkurencji jest każde działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy czy też – klienta. Między innymi przepisy karne wskazują na wprowadzające w błąd oznaczenie towaru, jego pochodzenie, sposób wykonania, itp. Art. 25 ust. 1 Ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji wskazuje: „kto, oznaczając lub wbrew obowiązkowi nie oznaczając towarów albo usług, wprowadza klientów w błąd co do pochodzenia, ilości, jakości, składników, sposobu wykonania, przydatności, możliwości zastosowania, naprawy, konserwacji lub innych istotnych cech towarów lub usług albo nie informuje o ryzyku, jakie wiąże się z korzystaniem z nich, i naraża w ten sposób klientów na szkodę, podlega karze aresztu albo grzywny.

Wobec powyższego po uprawomocnieniu się niniejszego postanowienia o umorzeniu dochodzenia, zostaną wyłączone stosowne materiały celem przeprowadzenia postępowania o wykroczenie określone w art. 25 ust. 1 powołanej Ustawy.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Magdalena Nowak

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1a kpk, art. 325a kpk oraz art. 465 § 2 kpk):

- stronom procesowym,
- instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,
- osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*) lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1a kpk (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1a kpk, przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b kpk).

3. Na postanowienie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 kpk).

4. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).

5. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2, art. 460 kpk).

Zarządzenie:

Siosownie do art. 100 § 2 w zw. z art. 106 kpk, 140. 306 § 1a : 325a*) kpk odpis postanowienia doręczyć.

- 1) podejrzanemu(ej) k**)
- 2) obrońcy podejrzanego(ej)*) k**)
- 3) pokrzywdzonemu(ej) k**)^b
- 4) pełnomocnikowi pokrzywdzonego(ej)*) k**)
- 5) instytucji, osobie, o której mowa w art. 306 § 1a, pkt 2 i 3 kpk *) k**)

Wojewódzki Inspektorat Weterynarii w Kielcach, Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Magdalena Nowak

Za zgodność
z oryginałem